

КУШТЕНКО Іван Федорович (14. 10. 1929, с. Чорногородка Бишів., нині Макарів. р-ну Київ. обл. — 05. 11. 2017, Київ) — прозаїк. Член НСПУ (1971). Закін. факультет журналістики Київ. університету (1959). Відтоді — на журналіст. і редактор. роботі, зокрема 1965–75 — ст. ред. відділу прози видавництва

«Молодь», 1975–89 — заступник гол. ред. ж. «Тваринництво України». Основна тематика творчості К. — героїка оборони Севастополя, будні моряків у повоєн. час, доля жінки й матері під час 2-ї світової війни, повоєнне дитинство.

Основні твори

Заграва: Повісті, оповідання. 1964; Пісня для матері: Повість. 1970; Фарватер: Повість. 1973; Сусіди: Повісті та оповідання. 1984; Вогненний мис: Повісті та оповідання. 1985; Батарея: Повість. 1991; То чи й справді наша українська мати... баба?: (Роздуми звичайного українця про дещо з нашого незалежного сьогодення). 2010 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Медуниця М. Покликання таланту // ЛУ. 1971, 27 квіт.; Бурляй Ю. Добро перемагає // Вітчизна. 1971. № 11
2. Крехович Н. На шляху до людини // ЛУ. 1985, 31 жовт.; Ходорківський І. У світі буремних почувань // Там само.

[Б. В. Хоменко](#)

Бібліографічний опис:

Куштенко Іван Федорович / Б. В. Хоменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52603>. — Останнє поновлення : 2018.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).